

1 De forskellige typer retsmidler

Den domstol, der behandler begæringer om foreløbige retsmidler (hasteprocedurer, betaling af depositum, udsættelser, forbud, hvis overtrædelse medfører straf, beskyttelse af bevismateriale), kan træffe sådanne foranstaltninger i hastesager.

Der findes ingen udtømmende liste over foreløbige retsmidler. Alle hasteforanstaltninger kan påberåbes ved domstole, der behandler begæringer om sådanne foranstaltninger, hvor der ikke gøres indsigelse, eller som er begrundet i en tvist (betaling af depositum, udsættelse af en person uden adkomst, besigtigelse eller vurdering af skader osv.). Endvidere kan domstolen i sådanne sager kræve hurtig indførelse af alle foranstaltninger, der anses for nødvendige for at forhindre umiddelbare skader (bl.a. konsolidering), eller for at bringe åbenbart ulovlige gener til ophør.

Der findes en særlig ordning med sikrende retsmidler (sikrende beslaglæggelse og retsgarantier), som gør det muligt for en fordringshaver, normalt med rettens tilladelse, at nægte skyldner adgang til alle eller en del af vedkommendes aktiver og til at opnå sikkerhed i sådanne aktiver med henblik på at sikre betalingen af tilgodehavender, som endnu ikke er anerkendt ved dom, men hvis betaling er i fare.

Sikrende retsmidler kan opdeles i to grupper:

Arrest som et sikrende retsmiddel, der gør det muligt at gøre udlæg i materielle aktiver (møbler, køretøjer osv.), immaterielle aktiver (pengebeløb, partnerrettigheder, værdipapirer mv.) eller tilgodehavender (bankkonti, lejeydelser osv.)

Retligt pant i fast ejendom, goodwill, partnerandele eller værdipapirer (midlertidig tinglysning af pant i fast ejendom, aktier eller værdipapirer).

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Midlertidige foranstaltninger: Begæringen skal indgives til retten i form af en stævning, som forkyndes af en akkrediteret foged (*huissier de justice*). Dette indebærer en kontradiktorisk hasteprocedure. Under visse omstændigheder kan der efter begæring træffes afgørelse om foreløbige retsmidler uden forudgående kontradiktorisk forhandling.

Sikrende retsmidler: I princippet kræves der forudgående tilladelse fra retten. Fordringshaveren er imidlertid undtaget fra at skulle indhente en sådan tilladelse, hvis den er baseret på en eksigibel dom eller en retsafgørelse, som endnu ikke kan fuldbyrdes. Det samme gælder i tilfælde af misligholdelse af betaling af en accepteret veksler, en egenveksel, en check eller ubetalt leje for fast ejendom (når der foreligger en skriftlig lejeaftale).

I forbindelse med midlertidige foranstaltninger fastslås rettens kompetence på grundlag af begæringens art. Den almindelige kompetence udøves af retspræsidenten ved retten i første instans (*tribunal judiciaire*). Dommerne ved retterne i første instans (*tribunaux judiciaires*) og retspræsidenterne ved handelsretterne (*tribunaux de commerce*), arbejdsretterne (*conseils des prud'hommes*) og forpagtningsdomstolene (*tribunaux paritaires des baux ruraux*) kan også afsige summariske domme inden for rammerne af deres kompetence.

I forbindelse med sikrende retsmidler ligger kompetencen hos fogedretten, som er en dommer ved retten i første instans, eller retspræsidenten for handelsretten, hvis anmodningen, der er fremsat forud for en sag, har til formål at sikre et krav, der henhører under handelsrettens kompetence.

Den kompetente domstol er domstolen på skyldners bopæl, når skyldner er bosat i Frankrig. Hvis det ikke er tilfældet, er den kompetente domstol domstolen på det sted, hvor foranstaltningen gennemføres.

Repræsentation ved advokat er i princippet obligatorisk for dommeren i sager om foreløbige forholdsregler og fogedretten, undtagen i forbindelse med visse krav, navnlig når de vedrører et beløb på under 10 000 EUR. Arrest skal foretages af en akkrediteret foged. Dette er ikke nødvendigt ved tinglysning af retlige panterrettigheder. Som følge af den juridiske kompleksitet ved tinglysning af en panterrettighed bistås fordringshaver imidlertid altid af en jurist.

Omkostningerne ved sikrende retsmidler afholdes i sidste ende af skyldner, selv om fordringshaver muligvis skal betale forskud. Der findes takster for omkostningerne ved fuldbyrdelse, som fastsætter vederlaget til fogeden for de enkelte handlinger i forbindelse med fuldbyrdelse og sikrende retsmidler.

I henhold til dekret nr. 96-1080 af 12. december 1996 består vederlaget til fogeder af et fast beløb, der angives kumulativt, eller alternativt, alt efter den pågældende sag, som faste eller forholdsmæssige rettigheder, herunder retten til at rejse tiltale, når dette er relevant.

For så vidt angår sikrende retsmidler skal der kun betales inddrivelsesgebyrer af de inddrevne beløb, hvis fogeden beordres til at inddrive de skyldige beløb.

I nomenklaturen, der er vedlagt ovennævnte dekret, udelukkes muligheden for yderligere frit forhandlede vederlag med undtagelse af arrest i partnerrettigheder og værdipapirer.

2.2 De vigtigste betingelser

Retten gennemfører ikke det sikrende retsmiddel, men giver kun tilladelse til det. Foranstaltningen gennemføres af fogeden på anmodning af modtageren af tilladelsen.

Hvis der kræves forudgående tilladelse fra dommeren, skal kravet være "principbaseret".

Hvis der er tale om sikrende retsmidler, er der ikke nogen udtrykkelig betingelse om, at der skal være tale om en hasteforanstaltning.

Fordringshaver skal godtgøre, at der "foreligger omstændigheder, der kan bringe inddrivelsen af fordringerne i fare" (f.eks. ond tro hos skyldner, der skjuler sine aktiver, eksistensen af flere fordringshavere osv.).

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Alle skyldners aktiver, som lovgivningen ikke erklærer for "fritaget for beslaglæggelse" (f.eks. goder, som er nødvendige for livets ophold eller for at kunne udøve et erhverv), kan gøres til genstand for arrest. Det samme gælder for tilgodehavender, mens lønninger ikke kan gøres til genstand for arrest (selv om der kan foretages arrest i disse i henhold til en retsafgørelse eller et andet fuldbyrdelsesgrundlag i overensstemmelse med proceduren for arrest i lønninger).

3.2 Retsmidlenes virkning

Når der foretages arrest i aktiver som et sikrende retsmiddel, er disse ikke længere tilgængelige for skyldner. Skyldner kan benytte aktiverne på eget ansvar, men de må ikke afhændes. Hvis skyldner afhænder de aktiver, der er gjort udlæg i, begår vedkommende en lovovertrædelse, der kan straffes med bøde eller fængsel.

Pengebeløb, som der er gjort udlæg i, henstår på en konto.

De aktiver, der er omfattet af retlige panterrettigheder, må sælges af skyldner, men fordringshaver har ret til at forfølge dem og til at få dækket sit tilgodehavende fra salgsprovenuet for de pågældende aktiver.

Aktiver, der beslaglægges som et sikrende retsmiddel, anbringes under skyldners ansvar, idet denne udpeges som "forvalter". Beslaglæggelsen kan ikke gøres gældende over for tredjemand. I modsætning hertil kan retlige panterrettigheder, der skal offentliggøres (kommercielle eller vedrørende aktiver), gøres gældende over for alle parter.

Banken (og generelt alle tredjeparter), som modtager en anmodning om arrest vedrørende en af sine kunder, har pligt til straks at give fogeden meddelelse om alle sine forpligtelser over for skyldner (alle konti, der er åbnet i skyldners navn, og alle beløb der er registreret på skyldners konti). Hvis banken nægter at fremlægge disse oplysninger uden gyldig grund, kan den blive pålagt at betale gælden i stedet for skyldner.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Der skal reageres på det sikrende retsmiddel senest tre måneder efter, at kendelsen afsiges af retten. Ellers bliver tilladelsen ugyldig.

Hvis fordringshaver endnu ikke har indledt en procedure med henblik på anerkendelse af sit krav, skal dette ske inden for den samme måned, hvor foranstaltningen gennemføres. Ellers bliver foranstaltningen ugyldig.

Det sikrende retsmiddel skal forkyndes for skyldner inden for otte dage. Skyldner har ret til at gøre indsigelse mod den pågældende foranstaltning eller tilladelse ved retten. Endvidere kan retten på forhånd fastsætte datoen for det retsmøde, hvor parterne vil blive indkaldt for at drøfte foranstaltningen. I princippet er skyldners indsigelse antagelig, så længe det sikrende retsmiddel ikke er blevet gennemført, efter at fordringshaver har opnået en retsafgørelse vedrørende sit krav.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Kendelsen kan appelleres af skyldner sammen med selve foranstaltningen.

Fogedretten, der er kompetent til at give tilladelse til sikrende retsmidler, behandler ligeledes indsigelser mod kendelsen. Rettens afgørelser kan appelleres til appeldomstolen.

Eftersom skyldner får meddelelse om godkendelsen af foranstaltningen samtidig med selve foranstaltningen, er indsigelsen mod kendelsen underlagt de samme regler som indsigelse over for foranstaltningen og er kun antagelig, så længe foranstaltningen ikke er blevet gennemført.

Appellen har ikke opsættende virkning for det sikrende retsmiddel, som varer ved, så længe retten ikke har truffet afgørelse om frigivelse eller kendt foranstaltningen ugyldig.

Der kan gøres indsigelse mod kendelser om foreløbige retsmidler (ved appel, hvis de følger af en kontradiktorisk procedure, eller ved begæring om ophævelse, hvis de ikke følger af en kontradiktorisk procedure).

Relevante links

[Legifrance-webstedet](#)

[Justitsministeriets websted](#)

[Det franske fogedkammers \(*Chambre Nationale des Huissiers de Justice*\) websted](#)

Sidste opdatering: 05/04/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.